

2011 Búcsú

Donneri Harangszó

A donneri Szent Kereszt
Plébánia lapja

*"A kereszt a mi nagy nevelőnk,
és ha hiányzik a kereszt az életemből,
akkor félek, hogy elfeledkezett rólam az Isten."*

/Avilai Szent Teréz/

A tartalomból

A keresztről.....2. old.   Bemutatjuk.....4. old.

Nyári élmények.....6. old.

Keresztények szemtől szemben a betegséggel és a szenvedéssel

A mai ünnep témája: Keresztények szemtől szemben a betegséggel és a szenvedéssel. Talán nem szerénytelenség azt állítani, hogy a kaposvári papok és lelkészek közül hozzám illik legjobban ez a téma. Hosszú életem folyamán ugyanis volt alkalmam nagyon sokszor betegnek lenni, nagyon sokat szenvedni. Amit tehát mondani fogok, amögött egy egész élet tapasztalata áll.

Kezdjük azzal, hogy Isten eredeti tervében nem szerepelt sem a betegség, sem a szenvedés. Isten az embert egészségesnek és boldognak teremtette. És ez így is maradhatott volna, ha az ember nem lázad fel Isten ellen, nem követ el bűnt. De az áteredő bűn megtörtént. Ezzel belépett a világba a rossz, a baj, a szenvedés. „Arcod verítékével eszed a kenyeredet, amíg vissza nem térsz a földbe.” Az asszonynak pedig ezt mondta az Úr: „Még sokasítom terhességed kínjait. Fájdalmak között szüled gyermekeidet.” Isten tehát megígérte, hogy a bűn egyik büntetése a szenvedés lesz.

Azóta minden ember találkozik élete során több-kevesebb szenvedéssel. De ez a találkozás nem mindenkinél egyformán zajlik le. Az emberek sajnálatosan nagyobb része lázad a szenvedés ellen, panaszkodik a kereszt miatt. A leggyakoribb, és egyben a legbutább megnyilatkozás: „Miért pont én?” Erre roppantul egyszerű azt válaszolni: „Mert Isten Téged választott ki!” A szenvedő ember azonban folytatja: „Miért nem a szomszédomat? Ő többet káromkodik, mint én. Kevesebbet jár misére, mint én!” Ez a gondolkodásmód teljesen helytelen. Először is mi nem adhatunk Istennek tanácsot. Másodszor nem szerencsés embereket összehasonlítani, mert a lélekbe egyedül Isten lát bele. Ő tudja, kinek ad szenvedést itt a földön. És kinek fog jutni örök szenvedés a földi élet után.

Tehát a földi élet szenvedéseit a legegyszerűbb úgy magyarázni, hogy ezekkel jóvá tesszük elkövetett bűneinket, már itt a földön. Így joggal remélhetjük a földi élet után az örök boldogságot.

A keresztény gondolkodás azonban ezen messze túl mutat. Természetesen mi is elfogadjuk a bűn és büntetés gondolatát. De nekünk a kereszt sokkal többet jelent. Amióta Jézus Krisztus, Isten Fia, a Szentháromság második személye, a keresztben halt meg értünk és helyettünk, a kereszt nem egyszerűen büntetés, hanem Krisztus követésének legcsodálatosabb eszköze. Ő mondotta: „Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és úgy kövessen engem.” Ezért nem lázadozhat egy igazi keresztény a kereszt ellen. Ha Krisztus engem követésére hív, az nagyszerű dolog. És ha ez keresztthordozással jár, azt is boldogan vállalom. Tudom, hogy a keresztúton Krisztus megy elől, mi utána. Ennél főségebb életút nem létezik.

Erre megint sokan közbevágnának: Könnyű ezt mondani, amíg nincs kereszt! De ha van, akkor már nem sokat érnek a szép szavak!” Pedig Krisztus követésre, keresztfelvételre hívó szavai éppen ilyenkor válhatnak valósággá. Már az is nagyszerű dolog, ha felvesszük a keresztet, és elindulunk Jézus nyomában. Még nagyszerűbb, ha ezt nem elkeseredetten, hanem örömmel tesszük. Ehhez Ő ad erőt. Lehet, hogy mi magunktól gyengék lennénk, és összerokadnánk a kereszt alatt. De Jézus velünk van, kísér a keresztúton, hogy célba tudjunk érni.

Én magam számtalanszor tapasztaltam, hogy a keresztthordozás útján nem vagyok egyedül, Jézus mindig velem van. Jó édesanyám mesélte, hogy fél éves koromban születési súlyomnál tartottam. Tehát akkor kezdtem a betegeskedést. Kipróbáltam a gyerekkorban szokásos betegségeket. De a java később következett. A mai napig 13 /tizenhárom/ kisebb vagy nagyobb sebészi beavatkozáson estem át. Egyik sem volt kellemes. Az utolsó minden eddigi

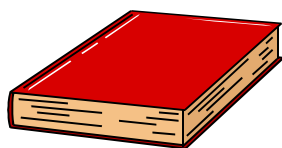
fájdalmaim csúcsát jelentette. A műtéteken kívül is sokszor voltam kórházban, néha hosszabb ideig. Átестem vizsgálatokon, amelyek fájdalomban felértek egy-egy műtéttel. Hat éve tudom, hogy rákos vagyok. Tisztában vagyok azzal, hogy emberi és orvosi számítás szerint még mi vár rám.

Ennek ellenére boldog ember vagyok. Sohasem lázadoztam keresztjeim ellen. És soha, egyetlen egyszer sem kértem, hogy az Úr vegye el tőlem egyik vagy másik keresztemet. Biztos vagyok benne, hogy továbbra is megkapom a kereszt hordozásához szükséges erőt. Sokszor elmondom azt a fohászt, amelyet egy fiatalon meghalt kispap sírján olvastam: „A kereszt szilárd fa, jól lehet abba kapaszkodni.” Ha én is a keresztbe kapaszkodom, én sem dülhetek el.

Még többször elimádkozom azt, amit egyszer valaki egy szentképre írt nekem: „Isten mindig egy kicsivel nagyobbra ácsolja a keresztet, mint amekkorák mi vagyunk, hogy hozzá tudjunk nőni!” Ez a kis szentkép több, mint negyven éve van bent a papi imakönyvemben. Azóta igyekszem nőni, hogy elérjem keresztjeim nagyságát.

Szívből kívánom, hogy senki se lázadozzék saját keresztjei ellen, hanem vigye Krisztus nyomában, Krisztus lelkületével. És akkor előbb-utóbb rá fog jönni arra, hogy a kereszt tulajdonképpen nem teher, hanem Krisztus diadalmas, megváltó keresztjének kicsinyített mása. Amen.

Dr. Péteri Pál

Péteri atya írásai közül a *Róma a templomok városa* valamint a *Biblia szépsége* című könyv második kötete továbbra is kedvezményes áron kapható a sekrestyében.

A kereszt /részlet/

Jézus Krisztus vitte értünk a keresztet,
Nem adva fel, pedig háromszor elesett.
Járta a keresztút rögös, hosszú útját,
Teljesítve az Isten akaratát.

Ne legyen teher a Szent Kereszt a válladon,
Istentől kaptad, vidd végig keresztutadon.
Ne add soha fel, ne dobd magadtól el,
Mindig lesz, ki melletted van, s felemel.

Minden ember viszi a maga keresztjét,
Olykor könnyű, olykor nehéz élni életét.
Kinek hosszú, kinek rövid a keresztút,
Atya, s Fiú dönti el, kinek mi jut.

Jézus Krisztus e földön közöttünk járt,
Értünk és értetek halt keresztthalált.
Az emberek ma már jól tudhatják,
Hogy a mennyország kapuját megnyitották.

Lukács Zsolt

Bemutatjuk a Bárány családot

A családok évében figyelmünket a keresztény családok egységére s az Egyházban betöltött szerepükre irányítjuk. Újságunk e számában egy a donneri egyházközség életében évtizedek óta hűséggel és aktívan részt vevő családot mutatunk be.

- Kik a család tagjai és mivel foglalkoztok a mindennapokban?

- Két leánygyermekünk van, mindketten a Katolikus Általános Iskolában, majd a Gimnáziumban tanultak. Judit 19 éves, jelenleg a Pécsi Tudományegyetem angol szakos hallgatója. Anett 17 éves, harmadik osztályos gimnazista. Feleséggel a Somogy Megyei Bíróságon dolgozunk, ő tisztviselőként, én pedig gépkocsivezetőként.

- Milyen régóta kötődtek a Szent Kereszt Templomhoz, és milyen formában vesztek részt az egyházközség életében?

- Én itt lettem keresztelve – feleli József -, s amióta az eszemet tudom, azóta vagyok itt. Feleségem is a Donnerben nőtt fel, s megismerkedésünk után kezdett részt venni az itteni hitéletben. Ifjúsági csoporttagként régen aktívan működtem közre, jelenleg pedig képviselőtestületi tag vagyok, ahol évente rendszeresen tartunk megbeszéléseket. Évek óta éneklek a húsvéti passiót, segítek a Kossuth téri Úrnapi körmenet feladataiban és a Kálvária-takarításban.

- 16 éves voltam, amikor megismerkedtünk – veszi át a szót Andrea. Addig nem jártam templomba, de utána számomra is természetessé vált, hogy egy család lévén, vasárnap, ünnepnap is együtt vagyunk a templomban, szentmiséken is.

- Mit jelent valójában az Oltáriszentség kiszolgáltatása, az áldoztatás?

- Ez egy egyszerű érzés, szerintem – hallhatjuk a családfőtől. Aki hiszi azt, ami ott történik, attól a pillanattól tudja, hogy ez az életünk egy természetes része. Nagyon fontos és nagyon komoly dolog, de ugyanúgy természetes, mint az élet más része.

- Hogy telnek a család hétköznapijai, ünnepei?

- A világ legátlagosabb családja vagyunk – válaszol József. Nem egyhangú az élet, de vannak néha a munkából adódóan monoton periódusok. Ezt sokan nem bírják, de nálunk hála a jó Istennek, ez nem teher.

- Évtizedek óta lakunk és dolgozunk egy helyen, húsz éve vagyunk házasok, ezek állandó, de mégis jól bevált, működő dolgok életünkben. A mai világ pont arra biztat, hogy a megszokott, állandó dolgokból ki kell törni. Nálunk a megszokott mégis úgy működik, hogy élvezhető.

Az iskolán és munkán kívüli időt közösen töltjük, fontosak az együtt töltött programok, a meghitt vacsorák, ebédek és együttlétek. Az ünnepek fontosak, hiszen kizökkentenek bennünket a hétköznapiokból, feltöltenek, s erőt adnak. Az ünnepeket szívesen töltjük szűkebb és tágabb családjaink körében.

- Mit jelent a család szó egy vallásos ember számára? Mennyiben más vagy könnyebb keresztény családként élni az életet?

- Szerintem mindenkinek azt kell, hogy jelentse, hogy rajtam kívül vannak még hárman a családban, értük tenni, meglátni, hogy ki mikor szorul segítségre. Ez lemondás is, de az ember ezt nem teherként éli meg.
- Kaptunk egy olyan ajándékot a Jóistentől – folytatja a családfő -, hogy együtt vagyunk, s van két gyönyörű, jó tanuló lányunk. Feleségem pedig, mint minden jó anya, összetartja a családot.
- Abban is szerencsénk volt, hogy kezdettől kiegyensúlyozott, nyugodt család vagyunk – veszi át a szót Andrea. Ezt a gyerekek is érzik, ebben nőttek fel, s így egymás iránt és nekünk is megadják a tiszteletet, szeretetet és megbecsülést.
- Akár nap közben is felhívnak – folytatja József. Ma például az egyetemen megszólalt valakinek a telefonja, akinek ugyanaz volt a csengőhangja mint az enyém. Nagyobbik lányomnak eszébe jutottam, aki rögtön fel is hívott: - Apa, mi újság, hogy vagy? Rád gondoltam.
- Fiatalabb koromban voltak elképzeléseim az életről; mit lehet, mit nem lehet, mit engedhetek meg magamnak – mondja Andrea. Ahogy megismerkedtünk, és templomba kezdtem járni, egyre inkább észrevettem, hogy ezek az elvek mennyire hasonlítanak a keresztény élet elvárásaihoz. Örültem, hogy önkéntelenül is erre törekedtem, de tudom, hogy az egy külön ajándék, hogy Isten a férjem mellé rendelt, aki kicsi gyermek kora óta vallásosan nevelkedett.
- A feleségem tipikusan az a lélek, aki sok, kezdettől fogva vallásosan nevelt ember számára is példa lehetne. Ahhoz nem kell feltétlenül vallásosnak lenni, hogy valaki észrevegye a kereszténység szépségeit. Lassan húsz éve áll a szekrényen például egy olyan Mária-szobor, ami neki tetszett meg. Számtalanszor alapból jönnek a keresztény értékek belőle. Neki teljesen természeteseek ezek a dolgok.
- **Milyen tapasztalatot tudnátok megosztani, vagy tanácsot adni családoknak, családalapításra készülőknek?**
- Egyet mindenképpen. Egy házasság szerintem akkor működik sokáig – mondja József, ha az ember a családban a legkevesebbet saját magával foglalkozik. Ha négyen vannak a családban, akkor a negyedrangú kérdés legyen, hogy nekem mi a jó. Ugyan én is boldog akarok lenni a házasságban, de az elsődleges célom a másik boldogsága. Ez nem szerénység, én ezt így is gondolom.
- Nehéz igazán tanácsot adni – folytatja Andrea. Kell az önzetlenség, a feltétel nélküli szeretet, a maximális bizalom a másikban, és hogy igyekezzünk megbeszélni minden gondot. Haraggal a szívünkben nem szabad lefeküdni, s így minden reggel új napként indulhat.
- **Milyen terveitek vannak a jövőre?**
- Amit elértünk, szeretnénk továbbra is fenntartani, és szurkolunk a nagylányainknak, hogy az álmaik valóra váljanak.
- Mi is ugyanezt kívánjuk, és köszönjük, hogy válaszoltatok kérdéseinkre.

Lukács Zsolt

Az én nyári szünetem

- Élménybeszámoló a Riska táborról –

Kiskorom óta szerettem templomba járni, bár erre ritkán adódott lehetőség. Ha Kaposvárra jöttem a nagymamához, ő mindig elvitt magával. Idén Kálmán atya megengedte, hogy ministráljak. A misén hallottam a Riska táborról, s szerettem volna elmenni. A tábor augusztus 15-én kezdődött, de én akkor még nem lehettem itt. Ám csoda történt. Harmadnapra a táborban voltam, mert Kálmán atya szólt, hogy így is mehetek. Nagyon örültem, de magamban kérdeztem: Hogy ismerkedem majd 150 gyerekekkel?

A sötétkékek közé kerültem. Jó játékokat tanultam, vízibékáztunk, imádkoztunk, rajzoltunk, versenyeztünk, énekeltünk, gyűjtöttük a zsetonokat. Báboztak is nekünk. Elárulom, hogy mi nyertünk.

Szeretném megköszönni Kálmán atyának a fáradságát, hogy sikerült a tábor. A támogatásokat, adományukat is köszönjük, amivel sok gyereknek szereztek örömet. Köszönjük a süteményeket és a tortát! Szívemben sok szeretettel gondolok az elmúlt nyárra, és szeretném megőrizni a sok szeretet emlékét.

Hibszky Dávid

Köszönjük, Istenünk, hogy annyi ismerőssel és baráttal találkozhattunk a Riska-táborban! Köszönjük, hogy új dolgokat tanulhattunk, és sokat játszhattunk. Köszönjük a finom ebédeket, uzsonnákat és a sok-sok süteményt. Minden nagyon jó volt, csak az a kár, hogy nincs egész évben Riska-tábor... Reméljük, jövőre is mehetünk, és újra Anett és Joe csoportjába kerülhetünk.

Bakter Ági és Zsófi

E számunk elkészítésében közreműködtek:

Babai Ernő, Bakter Ágnes, Bakter Zsófia, Domján Renáta, Gyürüsi Zsolt, Hibszky Dávid, László Edit, Lukács Zsolt, Dr. Péteri Pál, Wéber László